

Ilustrații: Delia Ioana Jalabăzi

Cartea gazelelor

Valentin
Mircea

Cuprins

- 8 Femeie
- 10 Rugăciune
- 12 Biografie de autor
- 14 Floare albă
- 16 Pentru tine
- 18 Poezie
- 20 Foaie verde
- 22 Jupâneasa de pisică
- 24 Tu și eu
- 26 Închinare

- 28 Te-aș iubi
- 30 Tu
- 32 Senzuală
- 34 Vinul
- 36 Zbor lin
- 38 Gazel de dragoste
- 40 Roșu-albastru
- 42 Dumnezeu, în suflet
- 44 Bucovina
- 46 Iubire fără vină
- 48 Clorofilă
- 50 Doar ție
- 52 Ce n-aș da
- 54 Dedicăție

Aceste versuri fac parte dintr-o specie poetică născută din misterele Orientului, numită „gazel”. Dar, pentru că autorul de pe coperta micului volum pe care îl aveți în mână consideră că aceste versuri sunt atât de ușoare și de săltărețe, de parcă aleargă sprintăre prin ierburi înalte, a vrut să le numească, pe bună dreptate, gazele.

Femeie

Aș putea să fac o epopee
Doar din trupul tău, femeie,

Aș putea s-aprind un foc,
Dacă aș avea o scânteie,

Ne-am preface într-un nor,
Ca pe cer să stăm, crâmpoie,

Când copiii ne privesc
Și spre noi înalță zmeie,

La final de zi ne-am duce
Să dormim pe curcubeie,

De te-nchizi într-un boboc,
Soare aș fi, să îți fiu cheie,

Toate bune și frumoase
Ție îți le-aș da, femeie-epopee.

femine

Rugăciune

Mă închin, Doamne, mă închin,
Ție doar, la Tine vin,

Să îmi dai Tu mângâiere,
Din prinosul Tău divin,

Doamne, vreau să te gășesc,
Vreau mai bun eu să devin,

Vreau iertare, vreau putere,
Mântuire să obțin,

Către ceruri, către Tine,
Drumul meu să fie lin,

Doar cu zâmbet să-mi țin viața,
Să uit tot ce e hain,

Că doar inima curată,
Inimă e de creștin.

Data

Ora

Locul

*Unde te-au găsit aceste
rânduri? Notează locul, ora
și un detaliu din jurul tău
care face acest moment unic.*

Biografie de autor

Lipsit de teamă, plin de dor,
Eu sunt un tainic călător,

Prin lumi ce ar putea să fie,
Sunt demiurgul răbdător,

Mereu iubind, mereu pierzând,
Mereu pierdut în vreun fior,

În goana mea prin vânt și cețuri,
Belșug aduc, rod bun, amor,

Povești, legende, imnuri, visuri,
Aduc speranță tuturor,

Mă înalț să-ți prind timid șuvița,
Pe cer mă-nalț, semeț, în zbor,

Te-aș cuceri, să-mi fii aproape,
Și te-aș iubi, fermecător.

desenează emoția acestei poezii.

Floare albă

Floare albă de salcâm,
Eu iubesc al tău parfum,

Când îți trec pe sub petale,
Tare aș vrea să mai rămân,

Să te aduc, iubito, în crâng,
Să stau lin pe al tău sân,

Somn ușor să-mi vină mie,
Să visez că sunt bătrân

Și că mă închin tot ție,
La altarul tău păgân,

Că suntem o veșnicie,
Întrupată într-un tărâm,

Universul de-mi stă în cale,
Eu mă jur c-o să-l sfărâm.

Heaven abba de salcâm

Pentru tine

Să te iubesc e-un chilipir,
Frumoasă ești, subțire-fir,

În preajma ta eu stau alene,
Același aer să respir,

Te-aș duce în brațe către stele,
Prea îmbătat, ca într-un delir,

De ce ești tu, de ce îmi dai
Sărutul tău ca un zefir,

Doi ochi ce strălucesc în zori
Și pielea ta ca de cașmir

Și părul tău ce cade-n valuri,
Parfumul tău de trandafir,

Iubirea mea prin secole lungi
În calea ta vreau s-o răsfir.

Valentin Mircea nu este atât un poet, cât un călător prin lumea poeziei, încântat că are posibilitatea să bucure oamenii cu versuri care au incluse melodicitate și sentimente.

9 786064 422408